

V temporada d'Òpera de Cambra de Barcelona

Els Amics de l'Òpera de Sarrià estan d'enhorabona. Aquest mes de febrer inauguren la cinquena temporada del projecte Òpera de Cambra de Barcelona, impulsat i liderat per Raúl Giménez com a director artístic i Assunto Nese com a director musical i gerent d'Amics de l'Òpera de Sarrià.

El projecte va néixer amb el doble objectiu d'omplir un buit existent en l'activitat operística a Catalunya, la programació d'òperes de cambra –principalment les del període tardobarroc i clàssic italià– i, d'altra banda, la creació d'una *opera studio* que permeti als joves cantants tenir les primeres experiències escèniques en un entorn adequat a les seves capacitats, encara en formació.

Amics de l'Òpera de Sarrià assolix en aquesta cinquena edició un dels objectius inicials amb què van iniciar l'aventura, representar les cinc farses compostes per Gioachino Rossini al llarg de la seva carrera. Amb *La scala di seta*, que s'estrenarà el dia 2 de febrer, assoliran el repte que va començar les temporades anteriors amb la representació de *L'occasione fa il ladro* (2015), *La cambiale di matrimonio* (2016), *Il signor Bruschino* (2017) i *L'inganno felice* (2018). Totes aquestes òperes van ser compostes per Rossini entre el 1801 i el 1813 i van ser estrenades al Teatro San Moisè de Venècia.

Escena de *L'inganno felice* (2018). © Antoni Bofill

Són unes òperes ideals per treballar amb joves cantants que, en la majoria dels casos, tenen amb aquesta la primera oportunitat de trepitjar escenari. Raúl Giménez ho explica així: *“Amb Rossini no cal inventar res, tot està escrit. Si et llegeixes el llibret, llavors entens la música”*, i Assunto Nese ho completa: *“Rossini componia després d’estudiar-se el llibret, no feia la música abans. Es diu que Rossini s’ha d’interpretar ràpid i brillant. És veritat, però no sempre. Quan a La scala di seta Germano surt a escena mig borratxo i endormiscat, Rossini empra una mena de leitmotiv que representa l’estat del personatge. Només ho puc interpretar correctament si m’imagino l’escena. Llavors tot encaixa”*. I Roger Alier explica: *“Quan es va estrenar al Teatro San Moisè de Venècia, Rossini només tenia 20 anys, però ja gaudia de l’estatus de maestro di cartello, és a dir, la presència del seu nom al cartell garantia omplir el teatre”*. Tot i que *La scala di seta* és de les poques farses que s’han representat al Liceu -la darrera vegada el 1977-, el format de l’òpera i l’orquestració n’afavoreixen la representació en un espai més reduït. El Teatre de Sarrià, amb un aforament de 340 localitats, viu una segona vida gràcies a la recent renovació i ha acollit la temporada d’Amics de l’Òpera de Sarrià amb un entusiasme paral·lel a l’èxit de convocatòria de públic, fonamentalment els veïns de Sarrià, que esperen amb il·lusió l’inici de cada temporada.

La scala di seta es representarà el cap de setmana del 2 i 3 de febrer i comptarà amb les veus d’Irene Mas, Carles Pachón -tots dos comencen a destacar professionalment amb diversos èxits i guardons-, als quals cal afegir les veus de Jorge Franco,

Roberto Maletta, Núria Vinyals i Elías Juan Ongay. En l'òpera inaugural de la temporada, hi actuarà també l'Orquestra Barcelona Concertante, sota la direcció d'Assunto Nese. Després l'òpera tindrà una gira per Catalunya: al Casino Prado de Sitges el 8 de febrer i al Teatre Conservatori de Manresa el 10 de febrer.

La temporada continuarà al març amb la programació de *Cendrillon* (La Ventafochs) de Pauline Viardot, tot donant a conèixer

la vessant compositiva de la gran cantant francesa, filla del compositor espanyol Manuel Garcia. En aquesta ocasió se n'oferirà una versió de cambra, amb piano (gràcies a la concertació musical de la repertorista de la temporada, Viviana Salisi) i les veus d'Helena Ressurreiçao com a Cendrillon i les d'Anabel Real, Oriol Mallart, Mar Esteve, Desiree López, Christian Camino i Roberto Jachini en la resta de papers. Aquest títol es veurà al Teatre de Sarrià els dies 30 i 31 de març.

Escena d'*Il signor Bruschino* (2017). © Antoni Bofill

Per acabar la temporada, i novament amb versió orquestral amb la participació de l'Orquestra Barcelona Concertante, sota la direcció d'Assunto Nese, i amb un repartiment vocal encara per confirmar, s'interpretarà la més famosa de les òperes de cambra italianes: *Il*

matrimonio segreto de Domenico Cimarosa, considerada durant molt de temps el model ideal d'òpera bufa. Cimarosa va escriure l'òpera per a l'emperador austríac Leopold II, i s'estrenà a Viena el 7 de febrer de 1792, un mes i mig després de la mort de W. A. Mozart. Es diu que aquesta òpera és un homenatge a *La flauta màgica* de Mozart, fet que

Roger Alier evoca esmentant una anècdota de l'època: "Un senyor va aturar Cimarosa pel carrer i li va dir: «Vostè és el millor compositor del món!».

Cimarosa va respondre: «No, el millor és Mozart. Jo només en soc el seu acòlit.

Si ell és el Sol, jo soc la Lluna»”. L’òpera s’oferirà els dies 18 i 19 de maig al Teatre de Sarrià i suposarà la clausura de la cinquena temporada.

Després de la bona experiència viscuda la temporada passada amb la col·laboració amb l’escola de disseny Elisava, els estudiants de la qual van fer, com a part d’un projecte del pla d’estudis, l’escenografia per a l’òpera *L’inganno felice*, enguany l’escola assumirà

l’escenografia dels tres títols, per als quals han presentat tres projectes respectivament, a fi d’escollir els més convenients a les condicions de l’espai.

Els Amics de l’Òpera de Sarrià es mostren entusiasmats amb la temporada i amb el nivell dels cantants que hi intervindran. Enguany s’han presentat 34 cantants a les audicions, 33 amb un nivell molt alt. El projecte, que té una vessant formativa molt important, amb la preparació musical i vocal a càrrec de Raúl Giménez, té el caràcter d’*opera studio*. Durant aquests anys els organitzadors han estat en contacte amb el Gran Teatre del Liceu per oferir el seu projecte com a possible acadèmia operística o *opera studio* dins el projecte del Liceu. Amb els darrers canvis en la Direcció General i Artística del Gran Teatre del Liceu, caldrà veure si les aproximacions es mantenen i, finalment, es materialitza una col·laboració.

Les entrades per a les representacions tenen preus que van dels 19 als 39 euros, mentre que els abonaments als tres títols oscil·len entre els 45 i els 98 euros. Les entrades es poden comprar a través d’aquest [enllaç](#).

Imatge destacada: escena d’*Il campanello* (2018). © Antoni Bofill